

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 11Co/38/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6124376610
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 09. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Marek Anovčín
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2025:6124376610.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Marka Anovčina a členiek senátu JUDr. Aleny Radičovej a JUDr. Márie Vrtochovej, v spore žalobcu A. B. C., D., E., nar. XX.XX.XXXX, bytom F., G. H. XXXX/XX, právne zastúpeného JUDr. Andrejom Garom, advokátom so sídlom v Bratislave 1, Štefánikova 14, IČO: 30 850 436, proti žalovanej A. I. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom F., C. XXXX/XX, právne zastúpenej JUDr. Romanom Henčelom, advokátom so sídlom v Prievidzi, G. Švéniho 8, IČO: 51 007 746, o zaplatenie 133,24 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Prievidza, č. k. 14C/3/2025-126 zo dňa 25. marca 2025, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom zamietajúcom výroku II. a vo výroku III. o trovách konania r u š í a v e c m u v r a c i a v zrušenej časti na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie vo výroku I. zastavil konanie v časti o zaplatenie úroku z omeškania vo výške 6,25 % zo sumy 133,24 eur od 30.10.2022 do 25.11.2024, vo výroku II. vo zvyšnej časti žalobu zamietol a vo výroku III. žalovanej priznal proti žalobcovi nárok na náhradu 100 % trov konania. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že žalobca sa podanou žalobou domáhal, aby súd zaviazal žalovanú na zaplatenie sumy 133,24 eur s úrokom z omeškania vo výške 6,25 % ročne zo sumy 133,24 eur od 30.10.2022 do zaplatenia. Na pojednávaní zobral žalobca žalobu späť v časti o zaplatenie úroku z omeškania vo výške 6,25 % zo sumy 133,24 eur od 30.10.2022 do dňa doručenia žaloby žalovanej (25.11.2024). Súd prvej inštancie právne vec posúdil podľa § 415, § 420 ods. 1, § 442 ods. 1, 3 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „Občiansky zákonník“). V časti úroku z omeškania, v ktorej zobral žalobca žalobu späť, súd konanie zastavil v zmysle § 145 ods. 2 CSP. Žalobca je otcom a žalovaná je matkou spoločného maloletého dieťaťa (syna), narodeného dňa XX.XX.XXXX. Žalobca sa domáha náhrady škody, ktorú mu mala spôsobiť žalovaná tým, že mu bezdôvodne neumožnila styk s maloletým synom, pričom tento styk je upravený rozhodnutím súdu. Žalobca mal tak márne vynaložiť svoje peňažné prostriedky na cestu do Mesta Bojnice, kde sa má styk podľa rozhodnutia súdu uskutočňovať. Strany, ako rodičia maloletého, nežijú v spoločnej domácnosti. Momentálne prebieha konanie o rozvod ich manželstva a o úpravu práv a povinností k maloletému, ktoré sa vedie na Mestskom súde Bratislava II (predtým na Okresnom súde Bratislava IV). Medzi stranami nebolo sporné, že žalobca sa dňa 29.10.2022 dostavil do Mesta Bojnice, kedy sa jeho styk s maloletým synom neuskutočnil, pretože mu žalovaná maloletého odmietla odovzdať. Z rozsudku Krajského súdu v Trenčíne, č. k. 19CoP/20/2022-2736 zo dňa 23.06.2022 vyplýva, že žalobca ako otec maloletého je oprávnený stýkať sa s maloletým bez prítomnosti matky každý nepárny týždeň v sobotu od 10.00 hod. do 18.00 hod. a v nedeľu od 9.00 hod. do 18.00 hod. a žalovaná ako matka je povinná dieťa na styk s otcom pripraviť a odovzdať ho otcovi v stanovenom čase pred vchodom do budovy Kultúrneho centra Bojnice, nachádzajúceho sa na Hurbanovom námestí v Bojniciach, kde jej ho otec v stanovenom čase odovzdá. Dňa 29.10.2022 bola sobota v nepárnom týždni, žalobca by teda mal právo na styk s maloletým v uvedený deň v zmysle súdneho rozhodnutia. Z SMS komunikácie medzi stranami sporu vyplýva, že v stredu dňa 26.10.2022 žalobca požiadal žalovanú, aby maloletého nachystala na víkend

v Bratislave. V piatok dňa 28.10.2022 žalobca oznámil žalovanej, že: „Zajtra si prídem po B. o 9h, vrátim ti ho v nedeľu večer, nachystaj ho na styk podľa apelu OS BA IV, budem čakať na námestí už od 9h“. V sobotu dňa 29.10.2022 o 8.54 hod. zaslal žalobca žalovanej SMS správu: „Som na námestí“. Na odpoveď žalovanej, že: „B. nechce ísť, plače, že nechce spinkať u tatka“, žalobca odpovedal žalovanej o 9.02 hod. správou: „Staré klamstvá. Priprav syna ako som ťa žiadal, máš možnosť si svoje konanie rozmyslieť do 10h, počkám“. Z citovanej komunikácie medzi žalobcom a žalovanou vyplýva, že žalovaný nemal v úmysle realizovať styk s maloletým dňa 29.10.2022 podľa vykonateľného rozsudku Krajského súdu v Trenčíne, č. k. 19CoP/20/2022-2736 zo dňa 23.06.2022. Naopak, odvolával sa na „apel Okresného súdu Bratislava IV“ a mal v úmysle si v sobotu maloletého prevziať, realizovať styk s prespatím a vrátiť maloletého žalovanej až v nedeľu. Súdu nebola predložená zápisnica z pojednávania Okresného súdu Bratislava IV, na ktorú sa žalobca odvolával. Medzi stranami nebolo sporné, že uvedený súd na pojednávaní apeloval na strany sporu ako rodičov maloletého, aby sa pokúsili dohodnúť na takom rozsahu styku, že maloletý aj prespí u žalobcu. Takýto apel však nemožno považovať za vykonateľné rozhodnutie, na základe ktorého by si mohol žalobca ako otec maloletého vynucovať styk s prespatím. Apel Okresného súdu Bratislava IV, konajúceho vo veci rozvodu strán sporu a úpravy ich práv a povinností k maloletému, nepochybne smeroval k tomu, aby sa rodičia na prípadnom rozšírenom styku dohodli. Takýto styk s prespatím, keďže v tom čase neexistovalo vykonateľné rozhodnutie, ktoré by ho upravovalo, by však musel vychádzať iba z dohody strán a nebolo možné ho od žalovanej vynucovať. Žalovaná nebola povinná odovzdať maloletého žalobcovi, pokiaľ ten prejavil úmysel ponechať si u seba maloletého až do nedele 30.10.2022. Súd chápe, že žalovaná mala obavu, že pokiaľ maloletého žalobcovi odovzdá, tak sa žalobca nebude riadiť úpravou styku podľa právoplatného rozsudku, ale ponechá si u seba maloletého až do druhého dňa, a to aj napriek tomu, že v tom čase neexistoval konsenzus rodičov o styku otca s maloletým aj s prespatím. Súd nemal preukázané, že by rodičia boli ku dňu 29.10.2022 dospeli k dohode, že styk žalobcu s maloletým bude prebiehať inak, ako to bolo upravené v rozsudku Krajského súdu v Trenčíne. Apel Okresného súdu Bratislava IV adresovaný rodičom maloletého, ktorý odznel na pojednávaní, nemožno považovať za dohodu rodičov a v tom čase ani žiadna dohoda schválená súdom v zmysle § 24 ods. 3 Zákona o rodine, ktorá by upravovala styk odlišne, neexistovala. Súd dospel k záveru, že žalobca sa dňa 29.10.2022 nedomáhal styku s maloletým v súlade s vykonateľným súdnym rozhodnutím. Naopak, mal v úmysle realizovať styk inak, ako upravovalo v tom čase vykonateľné súdne rozhodnutie. Preto žalovaná neporušila svoje povinnosti, pokiaľ mu maloletého neodovzdala. Na strane žalovanej nebol naplnený prvý predpoklad zodpovednosti za škodu, a to protiprávny úkon. Žalovaná nespôsobilá žalobcovi škodu a žaloba, ktorou sa žalobca škody domáhal, nebola dôvodná. Preto súd žalobu v časti, ktorá zostala predmetom sporu po čiastočnom späťvzati, zamietol. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd prvej inštancie podľa § 255 ods. 1, § 256 ods. 1, § 262 CSP. Žalobca vzal späť žalobu v časti úroku z omeškania, v ktorej časti súd konanie zastavil, preto žalobca procesne zavinil čiastočné zastavenie. Vo zvyšnej časti súd žalobu zamietol, preto žalovaná bola v spore plne úspešná a súd jej priznal nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v rozsahu 100 %.

2. Proti tomuto rozsudku, a to proti výrokom II. a III., podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca, označiac odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. b), d), f) a h) CSP. Uviedol, že súd v napádanom rozhodnutí dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, keď tvrdil, že žalobca nemal v úmysle realizovať styk s maloletým dňa 29.10.2022 podľa vykonateľného rozhodnutia, odvolával sa na apel Okresného súdu Bratislava IV a mal v úmysle si v sobotu maloletého prevziať, realizovať styk s prespatím a vrátiť maloletého žalovanej až v nedeľu. Žalobca sa v celom rozsahu nestotožňuje so závermi súdu, ktoré sú v rozpore so zisteným skutkovým stavom, právnou úpravou a odklonom od jednotnej rozhodovacej praxe súdov. Z vykonaného dokazovania bolo nesporné, že odporúčanie Okresného súdu Bratislava IV na pojednávaní dňa 10.03.2022 vo veci sp. zn. 13P/91/2019 preukazuje vôľu a prísľub žalobcu a žalovanej (konsenzus oboch rodičov), že počnúc 17. kalendárnym týždňom roku 2022 (16.04.2022) sa styk rozšíri nad rámec právoplatného a vykonateľného rozhodnutia Krajského súdu v Trenčíne, pretože styk podľa zistení súdu prebiehal riadne a rozšírenie styku bolo v najlepšom záujme maloletého. Styk žalobcu a maloletého syna sa realizoval do 15. kalendárneho týždňa v roku 2022 riadne a plnohodnotne a práve v 17. kalendárny týždeň, keď sa mal styk rozšíriť, žalovaná zavinene začala mariť styk žalobcu s maloletým bez ospravedlniteľného dôvodu nepretržite 48 týždňov až do 04.03.2023, kedy sa styk opäť riadne začal realizovať. Žalobca dňa 29.10.2022 v zmysle záveru Okresného súdu Bratislava IV postupoval, pripomenul žalovanej v piatok dňa 28.10.2022 rozšírenie styku s prespatím. Žalobca v sobotu dňa 29.10.2022 napísal žalovanej, že čaká na námestí, žalovaná odpovedala, že maloletý nechce ísť, plače a nechce spať u tatka. Následne po porušení dohody a odporúčania Okresného súdu

Bratislava IV zo strany žalovanej, žalobca zotrval na mieste v zmysle právoplatného a vykonateľného rozhodnutia Krajského súdu v Trenčíne, domáhal sa styku v jeho rozsahu a následne sa dostavil pred dom žalovanej. Žalovaná žalobcovi dvere neotvorila, preto bol nútený privolať policajnú hliadku, ktorým žalovaná dvere otvorila, avšak príslušníci Policajného zboru maloletého doma nevideli a plakať nepočuli. Žalobca následne odišiel domov a v súlade s právoplatným a vykonateľným rozhodnutím prišiel na styk s maloletým aj na ďalší deň, ktorý sa opätovne nerealizoval v dôsledku žalovanej úmyselného porušenia právnej povinnosti. Žalovaná v konaní nepreukázala obavu, že by žalobca maloletého žalovanej nevrátil. Neexistuje okolnosť, že by žalobca maloletého kedykoľvek uniesol, že by kedykoľvek postupoval nad rámec právoplatných a vykonateľných rozhodnutí. Súd si osvojil nepreukázanú hypotézu bez podkladu a právneho základu, pričom v odôvodnení rozhodnutia sa nezaoberal a nezdôvodnil svoj odklon od rozhodovacej praxe konajúcich súdov v právoplatne skončených konaniach. V tejto súvislosti žalobca poukázal na rozsudky Krajského súdu v Trenčíne, sp. zn. 27Co/3/2025, sp. zn. 8Co/2/2025, sp. zn. 5Co/12/2025. Napadnuté rozhodnutie predstavuje hrubý zásah do princípu právnej istoty a predvídateľnosti súdneho rozhodnutia. Odôvodnenie napádaného rozhodnutia považuje žalobca za rozporné, nepresvedčivé, arbitrárne a nezohľadňujúce vykonané dokazovanie, okolnosti, ako aj postavenie žalobcu ako rodiča. Vzhľadom na uvedené žalobca navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie vo výrokoch II. a III. zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na nové konanie a rozhodnutie.

3. Žalovaná v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalobcu uviedla, že napadnutý rozsudok považuje za zákonný a spravodlivý. Žalovaná sa pridržiava skutkových tvrdení prezentovaných pred súdom prvej inštancie a odvolanie považuje za nedôvodné. Súd spravodlivo posúdil všetky okolnosti, ktoré musia byť splnené na priznanie nároku na náhradu škody a dospel k rozhodnutiu, že za daných okolností uplatňovaný nárok nie je dôvodný. Žalovaná navrhla, aby odvolací súd napadnutý rozsudok potvrdil ako vecne správny.

4. Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací po zistení, že odvolanie žalobcu bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), stranou sporu, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má základné zákonom predpísané náležitosti (§ 127 a § 363 CSP), a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. b/, d/, f/ a h/ CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie podľa § 379 a § 380 CSP, bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP, a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom zamietajúcom výroku II. a vo výroku III. o trovách konania je potrebné podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP zrušiť a podľa § 391 ods. 1 CSP mu vrátiť vec na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

5. Rozsudok súdu prvej inštancie v zastavujúcom výroku I. odvolaním napadnutý nebol, preto je v tomto výroku právoplatný a týmto rozhodnutím odvolacieho súdu nedotknutý (§ 367 CSP).

6. Zamietajúci výrok II. napadnutého rozsudku bol založený na tom právnom závere súdu prvej inštancie, že žalobca mal v úmysle realizovať styk inak, ako upravovalo v tom čase vykonateľné súdne rozhodnutie, a preto žalovaná neporušila svoje povinnosti, pokiaľ mu maloletého neodovzdala a na strane žalovanej tak nebol naplnený prvý predpoklad zodpovednosti za škodu, a to protiprávny úkon.

7. Odvolacie námietky žalobcu boli koncentrované najmä na tvrdenia spočívajúce v opise udalostí v čase, kedy sa mal styk otca s dieťaťom realizovať, ako aj na tvrdenia o založení napadnutého rozhodnutia na nepodloženej hypotéze, nerešpektovaní ustálenej súdnej praxe, ako aj na tvrdenia o nepresvedčivom odôvodnení napadnutého rozsudku a porušení princípu právnej istoty.

8. Žalobca ako odvolacie dôvody uviedol, že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. b/, d/, f/ a h/ CSP).

9. Pod porušením práva na spravodlivý proces v zmysle § 365 ods. 1 písm. b) CSP treba rozumieť nesprávny procesný postup súdu spočívajúci predovšetkým v zjavnom porušení kogentných procesných

ustanovení, ktoré sa vymyká nielen zo zákonného, ale aj z ústavnoprávneho rámca, a ktoré tak zároveň znamená aj porušenie ústavou zaručených procesných práv spojených so súdnou ochranou práva. Ide napr. o právo na verejné prejednanie sporu za prítomnosti strán sporu, právo vyjadriť sa ku všetkým vykonaným dôkazom, právo na zastúpenie zvoleným zástupcom, právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia, na predvídateľnosť rozhodnutia, na zachovanie rovnosti strán v konaní, na relevantné konanie súdu spojené so zákazom svojvoľného postupu a so zákazom denegatio iustitiae (odmietnutie spravodlivosti).

10. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. d) CSP dopadá na všetky pochybenia v procesnom postupe súdu, ktoré nie sú subsumovateľné pod iné odvolacie dôvody, avšak vždy len za predpokladu, že tieto pochybenia mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Zvyčajne pôjde o prípady nesprávne realizovanej mandukčnej povinnosti súdu, pochybenia vo vykonanom dokazovaní (napr. vykonanie nezákonne získaného dôkazu, vypočutie svedka bez jeho poučenia o práve odoprieť výpoveď a podobne) alebo posúdenie predbežnej otázky v rozpore s existujúcim rozhodnutím príslušného orgánu.

11. Podstata odvolacieho dôvodu vyplývajúceho z ust. § 365 ods. 1 písm. f) CSP (súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam) spočíva v nesprávnom postupe súdu prvej inštancie pri hodnotení výsledkov dokazovania, dôsledkom čoho je, že súd berie do úvahy skutočnosti, ktoré z dôkazov nevyplynuli, alebo neboli stranami sporu prednesené, prípadne neprihliada na skutočnosti, ktoré boli preukázané, alebo vyplynuli z prednesov strán sporu. Nesprávne skutkové zistenia môžu byť aj výsledkom logických rozporov pri hodnotení dôkazov s osobitným zreteľom na závažnosť, zákonnosť a pravdivosť získaných poznatkov.

12. Právnym posúdením v zmysle odvolacieho dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. h) CSP je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a na zistený skutkový stav aplikuje konkrétnu právnu normu. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

13. V preskúmvanej veci sa žalobca podanou žalobou domáhal náhrady škody od žalovanej titulom vynaložených cestovných nákladov na cestu do miesta bydliska maloletého syna a späť, ktorá škoda mu vznikla zmareným stykom s maloletým dieťaťom, keď napriek tomu, že dňa 29.10.2022 pricestoval do miesta bydliska dieťaťa, kde si ho mal prevziať, žalovaná mu styk s maloletým neumožnila, dieťa na styk nepripravila tak, aby bol styk zrealizovaný v zmysle vykonateľného súdneho rozhodnutia.

14. Súd prvej inštancie výrokom II. napadnutého rozsudku zamietol žalobu o zaplatenie sumy 133,24 eur titulom náhrady škody z dôvodu, že žalobca nemal v úmysle realizovať styk s maloletým dňa 29.10.2022 podľa vykonateľného rozhodnutia, naopak, mal v úmysle prevziať maloletého v sobotu, realizovať styk s prespatím a maloletého odovzdať žalovanej až v nedeľu, žalovaná preto nebola povinná odovzdať maloletého žalobcovi a neporušila svoje povinnosti, keď maloletého neodovzdala žalobcovi.

15. S uvedenými závermi súdu prvej inštancie sa odvolací súd nestotožňuje, nakoľko z vykonaného dokazovania vyplynulo, že v čase neuskutočnenia styku dňa 29.10.2022 existoval právoplatný a vykonateľný rozsudok Krajského súdu v Trenčíne, č. k. 19CoP/20/2022-2736 zo dňa 23.06.2022, ktorým bol zmenený rozsudok Okresného súdu Prievidza, č. k. 18P/54/2019-2555 zo dňa 09.03.2022, ktorý žalobcovi ako otcovi umožňoval styk s maloletým synom okrem iného i dňa 29.10.2022. V zmysle uvedeného rozsudku bol žalobca oprávnený stretnúť sa s maloletým bez prítomnosti matky každý nepárny týždeň v sobotu od 10.00 hod. do 18.00 hod. a v nedeľu od 9.00 hod. do 18.00 hod. a žalovanej ako matke bola uložená povinnosť dieťa na styk s otcom pripraviť a odovzdať ho otcovi v stanovenom čase pred vchodom do budovy Kultúrneho centra Bojnice, nachádzajúceho sa na Hurbanovom námestí v Bojniciach.

16. Práve okolnosť, že v rozhodnom čase existovalo vykonateľné rozhodnutie súdu, ktoré ukladalo žalovanej povinnosť maloletého na stretnutie s otcom včas a riadne pripraviť, neumožňuje prijať záver, že žalovaná tak nemusela urobiť z dôvodov, ktoré uviedol súd prvej inštancie. Vykonateľnosť je vlastnosť rozhodnutia orgánu verejnej moci, ktorá umožňuje vynútenie splnenia povinnosti uloženej takýmto rozhodnutím. Z toho možno logicky dovodiť, že ten, komu je vykonateľným rozhodnutím uložená povinnosť, musí túto povinnosť splniť. Z tejto kategorickej požiadavky možno zľaviť v zásade iba v

prípade, ak by splneniu uloženej povinnosti bránili objektívne okolnosti. V opačnom prípade, pokiaľ by vykonateľné rozhodnutia orgánov verejnej moci nemuseli byť v zásade kategoricky plnené, znamenalo by to popretie princípov záväznosti rozhodnutí orgánov verejnej moci a rozhodnutia verejnej moci by stratili na význame, ktorý majú v rámci doktríny právneho štátu.

17. Odvolací súd dospel k záveru, že pokiaľ ide o otázku vzniku škody, v konaní bolo preukázané, že žalobca dňa 29.10.2022 absolvoval za účelom styku s maloletým synom cestu osobným motorovým vozidlom zo svojho bydliska (Bratislava) do miesta bydliska maloletého (Bojnice), pričom žalobcovi nebol umožnený styk s maloletým, žalovaná neodovzdala maloletého na styk so žalobcom, preto bolo v danej veci preukázané porušenie povinnosti žalovanej maloletého syna na styk so žalobcom riadne a včas pripraviť a styk so žalobcom umožniť v zmysle právoplatného a vykonateľného súdneho rozhodnutia. Odvolací súd má za to, že žalovaná zodpovedá za škodu vzniknutú žalobcovi podľa § 420 Občianskeho zákonníka, ktorá mu vznikla zbytočným vynaložením nákladov na cestu z miesta bydliska žalobcu do Bojníc dňa 29.10.2022 a späť za účelom realizácie stretnutia sa s maloletým synom, nakoľko žalovaná zavinene zmarila styk maloletého so žalobcom, keď ho bez objektívneho dôvodu odmietla odovzdať žalobcovi (otcovi) a zároveň si nespĺnila ani prevenčnú povinnosť v zmysle § 415 Občianskeho zákonníka.

18. Odvolací súd zdôrazňuje, že povinnosť žalovanej uloženú vykonateľným rozhodnutím spočívajúcu v tom, že maloleté dieťa v stanovených časoch otcovi riadne odovzdať na miestne k tomu určenom a maloleté dieťa aj zodpovedajúcim spôsobom na tento styk riadne pripraviť, je potrebné zo strany žalovanej ako matky rešpektovať, dodržiavať a zo strany matky nielen verbalizovať. Nemožno pochybovať, že otec má záujem sa s dieťaťom stretávať a prehlbovať citové väzby, preto akékoľvek obštrukcie zo strany matky (bez ospravedlniteľného dôvodu), ktoré by v styku otca s maloletým dieťaťom naďalej bránili, prípadne formou ovplyvňovania maloletého, tento úmyselne marila vo svetle poskytnutej ochrany záujmom maloletého dieťaťa, nie sú udržateľné. Podľa odvolacieho súdu nebolo rozhodujúce, že žalobca sa dňa 29.10.2022 domáhal rozšíreného styku s maloletým aj s prespatím v zmysle odporúčania Okresného súdu Bratislava IV, nakoľko žalovaná nepreukázala skutočnosť, že maloletý nechcel ísť na stretnutie s otcom a taktiež ani existenciu akejkoľvek objektívnej skutočnosti, pre ktorú nebolo možné stretnutie žalobcu so synom v uvedený deň realizovať. Z obsahu SMS komunikácie zo dňa 28.10.2022 vyplynulo, že žalobca oznámil žalovanej, že zajtra (dňa 29.10.2022) si príde pre maloletého, vráti ho žalovanej v nedeľu večer a aby maloletého nachystala podľa apelu OS BA IV, na čo žalovaná nereagovala. Dňa 29.10.2022 žalobca napísal žalovanej, že je na námestí, na čo žalovaná reagovala, že maloletý nechce ísť, plače a nechce spať u otca. Žalobca po nevyhovení (na základe odporúčania Okresného súdu Bratislava IV na pojednávaní o postupnom rozširovaní styku s maloletým) zo strany žalovanej zotrval na mieste určenom v zmysle právoplatného a vykonateľného rozhodnutia a domáhal sa styku (aj na nasledujúci deň) v rozsahu v zmysle právoplatného a vykonateľného súdneho rozhodnutia. Vzhľadom na uvedené nemožno konštatovať, že by sa žalobca domáhal styku s maloletým v rozpore s právoplatným rozhodnutím súdu.

19. Odvolací súd teda dospel k záveru, že základný predpoklad vzniku škody, a to protiprávny úkon zo strany žalovanej, bol splnený. V tejto otázke je tak napadnuté rozhodnutie nesprávne, založené na nesprávnom vyhodnotení skutkových zistení a na ich nesprávnom právnom posúdení. V dôsledku týchto nesprávnych záverov sa už potom súd prvej inštancie nezaoberal ďalšími predpokladmi vzniku škody a ani jej výškou. Týmto nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Absencia skutkových zistení ohľadne ostatných predpokladov vzniku škody a ohľadne výšky škody a ich právneho posúdenia zároveň predstavujú nedostatky napadnutého rozsudku, ktoré nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom, a preto odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom zamietajúcom výroku II., ako aj na ňom závislom výroku III. o trovách konania, podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP zrušil a podľa § 391 ods. 1 CSP mu vec vrátil v zrušenej časti na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

20. Súd prvej inštancie je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu (§ 391 ods. 2 CSP) a jeho úlohou v ďalšom konaní bude zopakovať vykonané dokazovanie, uviesť všetky relevantné skutkové zistenia ohľadne vzniku škody a predpokladov jej náhrady vrátane výšky škody a opätovne posúdiť dôvodnosť žalobcom uplatneného peňažného nároku titulom náhrady škody v súvislosti s vyššie uvedenými závermi odvolacieho súdu, a vo veci opätovne rozhodnúť.

21. V novom rozhodnutí vo veci samej súd prvej inštancie znova rozhodne o trovách prvoinštančného konania, ako aj o trovách odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 CSP).

22. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP):

- dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP). Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1, 2 CSP). V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh, § 428 CSP). Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom (okrem prípadov podľa § 429 ods. 2 CSP). Dovolateľ má možnosť obrátiť sa na Centrum právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP). Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).